

heller ikke i den Henseende har lagt Mærke til, hvad der er sket siden 1851. Ikke blot er der blevet etableret store og mange Kreditkasser, ikke blot er der fra Statens Side i Anledning af Sernbanebygninger givet Mærker af 4 Procents Papirer ud i Verden og ikke blot har Afsløttelsesfriheden skabt mange Papirer, som gaa paa vort Marked, men man har endog aabnet Sluserne for en Masse udenlandsk Papirer, og forudsat, at jeg maatte regne rigtigt, vil jeg sige, at det ingenlunde er umuligt, at der gennem dette Lovforslag kan blive Spørgsmaal om at kaste omtrent 50 Millioner 4 Procents rentebærende Papirer ud paa Markedet her. Jeg tror, at dette er en saa alvorlig Ting, at man vel skal betænke sig, inden man skrider til en Foranstaltning som denne, og paa den anden Side kunne Kreditkasserne ikke undværes som en Del af det System, som Lovforslaget indeholder. Der kan jo vistnok siges endnu andre Ting imod dette Kreditkassensystem overfor de finansielle Forhold, men jeg har troet her at burde indskrænke mig til en almindelig Betragtning, som det forekommer mig Enhver maa kunne fatte. Jeg mener, at man gennem dette er saa langt fra at gøre Almenvellet nogen Tjeneste, at man maatte meget mere risikere at skabe Tab og Bankfærdigheder paa Steder, hvor man ikke har tænkt paa at ville skabe dem, men som usejlsomt vilde følge af Lovforslagets Gjennemførelse.

Det vil altsaa ses, at jeg ikke vil være istand til at støtte dette Lovforslag, ligesom heller ikke til at modtage det, og jeg beder ærede Medlemmer vel betænke, om det ikke skulde være forstandigere at blive ved ad den Vej, paa hvilken man er slaaet ind ved Loven af 19de Februar 1861.

N. Andersen: Da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne indbragte dette Lovforslag, udtalte han sig derom paa en saadan Maade, at jeg idetmindste for min Del fik den Opfattelse, at dette Lovforslag egentlig ikke var bestemt til at fremmes uden for det Tilfælde, at det Lovforslag, som handler om den samme Materie og som af Regjeringen er indbragt i det andet Thing, ikke skulde nyde

onskelig Fremme. For dette Tilfælde var det, at de ærede Forslagsstillere vilde have dette Forslag paa rede Haand for da at kunne sætte det igjennem. Nu maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaa den Tankegang, der ligger til Grund for denne Betragtning, thi det er Noget, som de Allerfleste ere enige om, at det Forslag, som er indbragt i det andet Thing, vil møde mindre Modstand paa sin Vej end dette, fordi det allerede har Regjeringens Billigelse, og naar man saa ikke kan faae det, der vil møde mindre Modstand, saa vil man have noget Andet, som Alle vide vil møde større Modstand. Dette er en Tankegang, som jeg tilstaa, jeg ikke kan fatte. Det var derfor ogsaa min Mening at forholde mig passiv overfor Forhandlingen om dette Forslag, eftersom det stod mig temmelig klart, at det kun meget betingelsesvis var Forslagsstillernes Mening, at det skulde blive til Lov, men jeg had om Ordet, da den første ærede Taler idag havde Ordet, fordi han ligesom henviste til mig. Der er imidlertid senere fremkommet Ytringer, som jeg dog ikke vil undlade at gøre nogle Bemærkninger til. Der blev saaledes af den ærede Ordfører talt om Fæsternes Hørighed og Eydighed overfor Godseieren, men jeg paastaar, at denne Hørighed og Eydighed er legalt afskaffet ved Forordningen af 13de August 1841 om den kommunale Styrelse paa Landet. Da Lovgiveren satte Fæstere jevnstides med Godseieren til at bestyre de kommunale Anliggender, kunde det ikke være Lovgivningens Mening, at Fæstere skulde tage Hørigheds- og Eydighedspligten med sig ind i Kommunalbestyrelsen, thi det vilde have været et uærdigt Spilfægteri fra Lovgivningens Side. Altsaa idetmindste fra dette Tidspunkt maatte Hørigheden og Eydigheden være legalt ophævet; hvormegen Hørighed og Eydighed tværtimod Enhver vil underkaste sig overfor sine Medmennesker, bliver jo altid hans egen Sag. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) søgte idag igjen stærkt at fremhæve sin bekendte Betragtning fra forrige Samling, at det ikke er de enkelte Fæstere, som skulde have noget sært Krav paa Andel i Fæstegaarden. Dette er jo nu besvaret af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og jeg skal derfor indskrænke mig